

Smaamanden til Gavn, medens derimod efter den Anvendelse, som Mindretallet vil give den hele Indtægt, vil den netop forholdsvis gavne de mere Velstaaende. Saa vist som det er fremhævet, at Tollden staar i Forhold til Belværet og Statteevnen, saa vist vil ogsaa, naar det Hele afskrives paa Tollden, derigjennem ogsaa i forholdsvis stigende Grad den paagjældende Stat og den derved bewirkede Vættelse af Afgifter komme de Bedrestillede til gode, medens der efter vort Forslag — særlig efter den Tilspøining, som den ærede Forslagsstiller her ved Siden af har givet det — saavidt jeg skjønner, vil være en Sikkerhed for, at det Beløb, som skal anvendes til Bedste for Kommunerne, særlig og alene anvendes til Foranstaltninger, som ere til Gavn for den menige Mand. Jeg kan ikke se, hvorledes man mod vort Forslag kan paatalde Retfærdigheds-hensyn, naar vi ville anvende Halvdelen paa samme Maade og den anden Halvdel til Foruaal, som udelukkende skulle komme den menige Mand, Smaakaarsmanden, til Gode; jeg tilstaar, at Retfærdigheds-hensynet fortaar jeg ikke. — Saa henvises der til: Ja, men Beløbet til disse sociale Reformers skal tages af Statskassen. Men naar det tages af Statskassen, tages det jo ogsaa for en væsentlig Del af de indirekte Skatter, da Statskassen væsentlig har sin Indtægt af dem, og det er jo da heller ikke retfærdigt. Nei, hvis Mindretallet virkelig vil lade sin Gjærning svare til sine Ord, saa vilde det ikke have sagt, at Beløbet til Sygekasserne osv. skulde tages af Statskassen. Nei, det vilde have sagt, det skal hvedes af Kommunerne. Thi Kommunerne leve af Formue- og Leiligheds-skat, det er deres vigtigste Indtægt, og det er den, der hvedes af de Formuende. Vilde man altsaa lade Gjærningerne svare til Ordene, saa vilde man have stemt for, at det var Kommunerne, der skulde give Tilskudet; men det har Mindretallet vel vogtet sig for, og derfor siger jeg, at dets Afstemning ikke svarede til dette, at det skulde være dem, der have Noget, der skulle lukke Pungen op til disse Foranstaltninger. Nei, jeg tror, det vil gaa, naar man ikke gaar ind paa det foreliggende Forslag, saaledes som det allerede er gaaet. Formue- og Indkomstskat vil man ikke have. Kommunerne skulle ikke behyrdes, det skal altsammen tages af Statskassen, og saa bliver Enden dog, at det tages af de indirekte Skatter, og skal man saa have nye Indtægter, saa lægges denne Ølstat paa o. s. v. Kort sagt, det er gennem de indirekte Skatter, man faar Statskassens Fornødenheder tilveiebragte, og alle Indvendingerne fra Retfærdigheds-

synspunktet vil man derfor ikke slippe for. Jeg siger altsaa, at jeg kan ikke anerkjende, at Retfærdigheds-synspunktet strider mod det foreliggende Forslag. Nei, naar Afgiften forhøies, saa er det rimeligt, at det er de mere Velstaaende, der ville komme til at hvede den forholdsvis større Del af Udgiften, og derigjennem vil netop i forhøiet Grad Hensigten ske Fyldest. Naar man saa henviser til, at det er umoralsk at staffe Midler til disse Reformers gennem en Stat paa Øl og Brændevin, fordi det var ligesom at sige: „Drif dhgtig, for derved opnaaes baade det Ene og det Andet“, saa vil jeg sige: saaledes er Loven ikke at forstaa. Loven siger først og fremmest, ved at lægge en høj Afgift paa disse Alkoholdrikke: „Dad være at drikke“, men saa tilføier den, at hvis Du endelig ikke kan lade være, saa vil den i alt Fald bewirke, at de Penge, der anvendes til disse Nødhjælpsmidler, skulle kunne komme andre Trængende til Gode, og for saa vidt stifte Gavn, selv om den Paagjældende altsaa endelig vil hengive sig til Drifteri. Jeg er saaledes ganske paa det Rene med, at, selv om denne Lov bewirker, at der ikke bliver drukket saa meget Alkohol, saa vil den dog medføre en saa god Virkning, at man maaske kan undvære en stor Del af Sygekasserne og andre Foranstaltninger, fordi en stor Del af Sygdomskilderne paa den Maade ryddes af Veien. Hvorledes den end vil virke, hvad enten det sker ved at formindste Nødhjælpen, saaledes som jeg tror, den vil, eller derved, at den skaffer Penge ind, vil den i alle Tilfælde gjøre Gavn. — Naar man saa siger, at det jo er at paalægge nye Skatter og Byrder, saa er det ikke Tilfældet, da man jo for den ene Del faaer Afgang i Afgiften til Statskassen, medens der for den anden Del jo ikke er Tale om nye Byrder, idet den tværtimod virker som en Sparekasse, i hvilken alle de Beløb, der er Tale om at hvede, sættes ind for igjen at kunne trækkes ud, og anvendes, naar der er Spørgsmaal om Formaal, som netop kunne komme den menige Mand til Gavn. Jeg paastaar, at her er der et Forslag, der giver Midler, om hvilke man kan sige, at de tages uden nogenjomhelst Uretfærdighed. Det er i Virkeligheden en af de Foranstaltninger, der vise, at man vil gjøre Noget, som tillige viser, at der kan gjøres Noget, som ikke bestaar i Ord, men i Gjærning, og som byder virkelige Resultater for den menige Mand. De, der i Virkeligheden ville være med til at fremme hans Gavn, skulle stemme for dette Forslag, thi jeg tror, at man derved paa bedste Maade vil være med til at begrunde et saadant almindeligt Belvære, som bedst vil modvirke